

10
Q. D. B. V.

718
AVCTORITATE
RECTORIS ACADEMIAE MAGNIFICENTISSIMI
SERENISSIMI PRINCIPIS HEREDITARII
AC DOMINI 1754, 4.

DOMINI FRIDERICI

HASSIAE LANDGRAVII REL.

AD ORNANDAM PANEGYRIN

QVA
VIR ILLVSTRIS ET CONSVLTISSIMVS
DOMINVS

IOANNES IACOBVS SORBER

IVRIS VTRIVSQUE DOCTOR ET PROFESSOR ORDINARIVS
CELEBERRIMVS

IPSI KALENDIS NOVEMBERIBVS CLOCCCLIIII. HORA X.

IN AVDITORIO MAIORI AD LANVM

DICTVRVS

DE EQVITIBVS GERMANORVM DESVLTORIIS

MVNVS SVVM RITE AVSPICABITVR

PERILLVSTREM ET MAGNIFICVM
ACADEMIAE PROCANCELLARIVM

REGIMINIS PRINCIPALIS CONSILIARIVM INTIMVM
CETEROS VTRIVSQUE REIPVBLICAE PROCERES

SVO SINGVLOS TITVLO CONDECORANDOS

GENEROSOS ATQVE NOBILISSIMOS CIVES

LITERATOS ET LITERARVM QVOSCVNQUE FAVTORES

PRAEMISSA APOLOGIA

PRO IVRIS SCIENTIA A CICERONE IN ORATIONE

PRO MYRENA TRADVCTA

DECENTER INVITAT

IOHANNES NICOLAVS FVNCCIIVS

ELOQVENTIAE ET POESEOS PROFESSOR ORD.

H. T.

ACADEMIAE PRORECTOR.

~~~~~
MARBV RGI

TYPIS PHILIPPI CASIMIRI MÜLLERI

ACADEM. TYPOGR.

Q. D. E. N.
AVCTORITATE
RECTORIS ACADEMIAE MAGNIFICENTISSIMAE
SERRHENSIS PRINCIPIS HEREDITARIJ
AC DOMINI
DOMINI ERIBERICI

HASSIAE LANDGRAVI REG.

AD ORNANDAM UNIVERSITATEM

VR. ILLUSTRIS ET COMITISSIMAE

IOHANNES JACOBUS SORBER

DE IUSTITIAE GERMANICORUM DEPARTORUM

A CAELUM

IOHANNES NICOLAUS FRIEDRICH

ACADEMIAE RECTOR

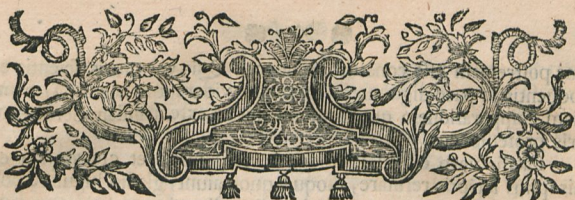
M. A. R. B. G. I.

HAESSE

A. H. M. T. Y. O. O. R.

alumniosus et iniurius in Iurisconsultos videtur esse
CICERO in oratione pro L. MURENA, qua Iuris scientiam inuadit, illique et dignitatem et gratiam et utilitatem, denique omnem existimationem detrahere nititur. Non solum descriptas Iureconsultorum formulas, notas, literas, interpunctiones rider, sed mox fraudis et stultitiae criminibus eos accusat gratius, ut iam non modo contemptu, sed odio etiam digni videri debeant. Audiamus ipsum loquentem. Ita SERVIUM alloquitur: *Quoniam mihi videris istam scientiam iuris, tanquam siliolam osculari tuam, non patiar te in tanto errore versari, ut istud nescio quid, quod tantopere didicisti, praeclarum aliquid esse arbitrere. - - Quod quidem ius civile didicisti, non dicam, operam perdidisti, sed illud dicam, nullam esse in illa disciplina munitam ad consulatum viam. Alibi: Qui potest dubitari, quin ad consulatum adipiscendum plus asserat dignitatis rei militaris, quam iuris ciuilibus gloria? Posthaec: Primum dignitas in tam tenui scientia quae potest esse? res enim sunt paruae, prope in singulis literis atque interpunctionibus verborum occupatae. Deinde etiam si quid apud maiores nostros fuit in isto studio admirationis: id enuntiationis vestris mysteriis, totum est contentum et abiectum. Paulo post: Cum per multa praeclare legibus essent constituta, ea iureconsultorum ingenii pleraque corrupta ac deprauata sunt. Paucis interiectis: Itaque, ut dixi, dignitas in ista scientia consularis nunquam fuit, quae tota ex rebus fictis commentitiisque constaret: gratiae vero multo etiam minores. - - Sapiens existimari nemo potest in ea prudentia, quae neque extra Romanam usquam neque Romae, rebus prolatis, quidquam valet. Peritus ideo haberi nemo potest, quod in eo, quod sciunt omnes, nullo modo possunt inter se discrepare. Difficilis autem res ideo non putatur, quod et per paucis, et minime obscuris literis continetur. Itaque si mihi homini vehementer occupato stonachum moueritis, tri-duo me iurisconsultum esse profitebor.*

Haec et multa alia CICERO passim in oratione memorata in Iurisconsultos inuectus, ut exilitatem et vanitatem istius scientiae, quam verbosam simulationem prudentiae vocat, derideat. Efficitur autem hoc maxime comparatione, qua artem militarem et eloquentiam iuris ciuilibus scientiae anteponebat hanc paruam et exilem facit. Et ne videretur saltem tempore pacis plurimum valere iuris scientia, ideo et omnium ornamentorum atque virtutum ciuilium

hanc postremam esse conatur ostendere. Quia vero iuris scientia et eloquentia in pace dignitatem maximam viderentur habere, harum etiam comparationem quandam instituit ad extenuandam Seruianam iuris professionem.

Facilis vero est ad haec omnia responsio, et CICERONEM ex suis ipsius scriptis refutare, suoque, quod aiunt, gladio iugulare possem, nisi refutam oratoris huius dicendi rationem satis cognitam omnibus esse scirem, qua uti saepe solitus est ad accusandos vel evertendos alios, iudicesque in suam sententiam adducendos. Tota ista oratio festiua est, et ad carpendum instituta, in qua facere lepideque iuris scientiam eleuat, et Stoicorum philosophiam, cui deditus erat CATO eius aduersarius, deludit: et ut causae inferuiret suae, SVLPICIVMQUE prosterneret, nulli parci iurisconsulto. Quare cum eum dicentem CATO audiret, teste PLVTARCHO: *Dii boni, inquit, quam ridiculum consulem habemus!*

Nam cum impetus ille forensis deferuisset, et serio de his et ex animi sententia disputaret, sapientiam et eloquentiam dignitate sua bellicis utilitatibus praestare dixit, nihilque tam honorificum iudicauit in pace, quam iuris scientiam profiteri (a). Quid? quod idem eundem hunc SERV. SVLPICIVM, de cuius professione iuris in oratione hac detrahit, in epistola laudat, eiusque scientiam *excellenti et singularem* vocat. (b)

Quin etiam quibus hic ad carpendam istam scientiam argumentis vitur, ea illic assumit quasi ad constituendam artem quandam huius, atque esse hanc necessariam oratori idem affirmat. Nam in partitionibus oratoriis (c) sic ait: *Quarum caussarum genus est positum in iure ciuili, quod est in priuatarum ac publicarum rerum lege aut more positum: cuius scientia neglecta ab oratoribus plerisque, nobis ad discendum necessaria videtur.* Idem alibi (d): *Iuris, inquit, ciuilis summo semper in honore fuit cognitio atque interpretatio.* In oratione quoque pro A. CAECINA, qua nihil dignius studiosi iuris legant, magnifice hoc studium collaudauit. Sic enim ibi: (e) *Qui ius ciuile contemnendum putat, is vincula reuellit non modo iudiciorum, sed etiam utilitatis vitaeque communis. Qui autem interpretes iuris vituperat, si imperitis iuris esse dicit, de hominibus, non de iure ciuili detrahit. Sin peritis non putat esse obtemperandum, non homines laedit, sed leges et iura labefacit. Quod vobis venire in mentem profecto necesse est, nihil esse in ciuitate tam diligenter, quam ius ciuile retinendum. Etenim, hoc sublato, nihil est, quare exploratum cuiquam possit esse, quid suum, aut quid alienum sit: nihil est, quod aequabile inter omnes, atque vnum omnibus esse possit. Et paulo post: Quod enim est ius ciuile? quod neque insclecti gratia, neque perfringi potentia, neque adulterari pecunia possit. Quod si non modo oppressum, sed etiam desertum aut negligentius adseruatum erit, nihil est, quod*

(a) in primo lib. Off. et in Bruto.

(b) ad famil. lib. IV. ep. 3.

(c) p. m. 425.

(d) lib. II. de off.

(e) cap. XXV.

quod quisquam sese habere certum, aut a patre accepturum, aut reli-
cturum liberis arbitretur e. q. f. Quid plura? Ipse etiam Orator
noster disciplina iuris civilis fuit eruditissimus, (f) cui a perueria
se multum temporis atque laboris impendisse scribit: (g) Ego, in-
quit, iuris civilis studio multum operae dabam Q. SCAEVOLAE PVBLII
filio: qui quanquam nemini se ad docendum dabat, tamen consulenti-
bus respondendo studiosos audiendi docebat. Et alio loco (h) sibi gra-
tulatus est, quod leges XII. Tabularum cum aequalibus suis me-
moriam mandauerit, illorum vero, qui hoc non facerent, negli-
gentiam accusauit. Tantum ergo abest, ut ius civile contempnere
videri uoluerit, ut potius omnibus illud commendauerit, et ob id
CRASSVM introduxerit differentem de necessaria eius cognitione et
facultate respondendi de iure, in perfecto suo oratore. Vbi equi-
dem, inquit, mihi hoc subsidium iam inde ab adolescentia comparavi,
non solum ad causarum usum forensem, sed etiam ad decus atque orna-
mentum senectutis, ut cum me vires (quod fere iam tempus aduenat)
desicere coepissent, ab solitudine domum meam vindicarem - Est
enim sine dubio domus Iurisconsulti totius oraculum ciuitatis. Sic ne-
mini mirum videri debet, quod in oratione hac pro MYRAENA satis
arroganter, gloriose, nec sine ludibrio dixerit, se triduo proficere
posse iurisprudentiam. Facile enim aliquis vel vno die suam aliis
probare poterit eruditionem in arte, quam multo tempore studio-
que didicit. Neque alia mens ipsi CICERONI fuisse videtur, praer-
ferentem cum non cogniturum se ius dicat triduo, sed hoc tempore
professurum esse Iurisconsultum, iampridem nimirum iure cognito
et percepto. Vel ut MANVTIVS censet, de iure scripto hic locutus
est, quod cum et breue et minime obscurum, cognosci ab omni-
bus facile poterit. (i) Reuera igitur CICERO in his omnibus a se non
dissentit. Monendi autem sunt bonarum literarum et iuris studiosi,
ut diuersas has ac dissimiles explicationes, contrariasque disputatio-
nes probe animaduertant, caueantque, ne illis in errorem te duci
patiantur, vel tridui illius Iurisconsulti magniloquentia inducti
credant, tam exiguo tempore totam iuris scientiam disci penitus at-
que perspicere posse.

B

Nostris

(f) CICERONEM fuisse iurisperitum vel ex hoc patet quod studium iuris
et fori cum arte oratoria fuit coniunctum. Ex scriptis etiam eius satis
elucet, praesertim libris de republica, de legibus et officiis. Quin
librum eius de iure civili in artem redigendo, qui hodie non exstat,
laudat GELLIVS noct. Att. l. 22. Et summum illud Belgii decus HVG-
GROTIUS in lib. de iure belli et pacis ex nullo alio auctore plura testimo-
nia petiit, quibus dicta sua probat, quam ex ILLIO nostro. Hinc et
GVL. GROTIUS CICERONI inter Iureconsultos locum dedit in Vit. Iure-
cons. lib. IX. Et HENR. ERN. KESTNER, Prof. quondam Iuris Rint. et
Consil. in dissert. quam inscripsit: Cicero Iureconsultus in tract. de offi-
ciis. Inprimis eruditus ille in Belgio ICTVS ANT. SCHVLTINGIVS in ora-
tione de Iurisprudentia M. T. Ciceronis. conf. ILL. VAN BYNKERSHOEK
praeterm. ad l. 2. §. 38. D. de O. l.

(g) lib. de claris Oratoribus.

(h) lib. II. de legibus.

(i) Contrarium vero Cicero significare videtur lib. VII, ep. 19. ad famil.

Nostris certe temporibus studium iuris, licet quam accurate traditum, excultum, virorumque eruditissimorum opera illustratum habeamus, difficillimum esse reperitur, praesertim quia multo maior est rerum earum, de quibus iuris consultos respondere oportet, varietas et copia, quam olim. Latissimus nunc multarum doctrinarum campus elegantioris iurisprudendiae cultoribus decurrendus est. Graecae et Latinae linguae, antiquitatum Graecarum et Romanarum, historiae, politicae, philosophiae notitia, adeoque tot peculiarium iurium, naturalis et gentium, feudalis et publici, civilis et patrii, atque pontificii cognitio indissolubili nexu iuris studio facianda est. (k) Quamquam faciliori via breuique tempore multi, relictis ambagibus (ita enim humaniora studia vocant) ad iuris scientiam perueniunt, vel se peruenire putant, dum notissima iuris capita in scholis discunt, subitoque ex academica cauea euolantes Doctoris titulo insigniti triduo se iurisconsultos profitentur: quorum tota scientia non nisi in tenui formularum et carminum notitia, vulgo dem Schlendrian, consistit, quae inanissima, vt TULLII verbis vtar, prudentiae reperta sunt, fraudis autem et stultitiae plenissima. Hi compendiariae iurisprudendiae Doctores, quorum omnia plena sunt fora, non digni sunt pulchro Iurisconsultorum nomine, sed rabulae potius loquaces appellandi, legum sequestri, praecones actionum, cantores formularum, et, vt ARISTOPHANIS verbo vtar, ἐρσοφοιστικοφαντοδικολαλαίπαροι, rixarum et contentionum disseminatores, qui lites dolose et capcioso verborum circumitu sufflamnant, causas implicant, leges et decreta Principum pro arbitrio et in causam suam torquent, iudicia prolant, clientibus emungunt pecuniam, adeoque non suum cuique tribuunt, sed eripiunt. Hi traducendi iureconsultorum nomen paroemia illa fatis nota, Iuristen boefe Chriften, occasionem dederunt, quae sane in istos conuenit, vt et Poetae illud, quo Arithmetice illos lepide comparat, carmen:

Callet Caussidicus numerandi quatuor artes,

Littem addit liti, iurgia multiplicat:

Subtrahit argentum, nummosque clientibus aufert,

Humanumque genus diuidit atque fecat.

Verum de quaestuarua illa caussidicina (verbo hic vtor leguleiis illis vernaculo) nobis hic sermo non est; sed de solida iuris scientia, quae cum optimis artibus, cum veritatis, iustitiae et pietatis, sine qua summum ius summa fit iniuria, studio coniuncta est. Qui haec artis aequi bonique ornamenta possident, et cum iuris scientia prudentiam quoque, quae doctrinam iurisperiti informat, atque auant, consecuti sunt, ii soli iurisconsulti nomine, quod cum laude tuentur, digni censi debent. Quantum illi doctrina et politici iuris cognitione ceteris praestant, tantum admirationis gloriaeque

(k) vid. PHIL. BECKERI Professoris quondam iuris extraord. programma de tempore academico in studio iuris prudenter collocando. Eiusd. Vorberreitung zur Rechtsgelahrtheit 8. Rint. 1745. item CAR. CHRIST. SCHIRAMMII schediasma de vsu et necessitate humaniorum in Iurisprudendia Viemb. 1747.

que adepti maximis honoribus atque amplissimis praemiis semper dignissimi sunt habiti. (1) Nec immerito. Quod si enim nulla ciuitas, nullus hominum coetus, nulla vitae communitas sine lege et iustitia esse potest, quantum, quaeſo, honoris deferendum iure-consultis, qui praestant, vt legibus honor, iustitiae vigor, superiorum decretis sua dignitas atque auctoritas constet, toraque adeo ciuiliſ societas conseruetur. Vnde etiam Sacerdotes iustitiae, legum interpretes, ministri legum, custodes ac iuris antistites nominantur. Vnde CICERO solertis et magni iureconsulti auctoritatem verbis breuissimis complexurus domum eius vocat *oraculum* totius ciuitatis, (m) ad quod vndique ciues conueniunt, et acceptis tanquam a Deo responsis firmi atque certissimi reuertuntur.

Magnam certe atque praeclearam Iurisconsulti reipublicae praestant operam, dum iustitiam administrant atque tuentur, nihilque aliud curant, quam bene vt aliis reique publicae toti sit, saluaque atque integra cum fortunis ipsa dignitas et existimatio maneat. Insignis illorum utilitas necessitasque in aulis Principum, qui ciuili prudentia, opera et consiliis illorum in pacis bellicae negotiis vtuntur. Partes eorum desiderantur in curiis ac tribunalibus, vbi Principis in iure dicundo, rebus diiudicandis sacrosanctam referunt personam, legumque valori et auctoritati consulunt. Et quum excellentissima haec iuris scientia nonnisi ex doctrina et institutione hauritur, necessarii sunt iuris Doctores in academiis, in quibus legitimae disciplinae studiosi tanquam in seminario quodam in spem patriae aluntur, et erudiuntur, vt aliquando reipublicae egregiam iucundamque operam praestare queant, eamque felicitatem pariant, quae cum recta iudiciorum administratione coniuncta est.

Felices igitur Principum aulae, in quibus vel ipsi Principes iura callent, vel quos in consilium adhibent sunt iurisperiti pietate, probitate, et prudentia conspicui, qui non nisi Deo accepta, populoque reique publicae salutaria suppeditant consilia! O bene constituta tribunalia, in quibus praesides iustitiae et consiliarii solida iuris cognitione imbuti dignitatem suam cum laude tuentur, et suum cuique tribuunt, vt legibus sua aequitas, foro iustitia et reipublicae securitas constet!

O pulchrae Musarum sedes! in quibus Doctores iuris reperiuntur, qui non confusa et superficialia iuris cognitione pollent, sed omnes iurium explicandorum et legum interpretandarum rationes in numerato habent.

Praedicanus igitur Serenissimorum Hassiae Landgrauiorum inde a PHILIPPO MAGNANIMO Statore et GVILIELMO VI. restauratore circa Musarum hanc sedem perpetuam curam et prouidentiam: inprimis summam SERENISSIMI ET POTENTISSIMI PRINCIPIS NOSTRI DOMINI GVILIELMI VIII. Conseruatoris et nutritoris Academiae nostrae munificentissimi

B 2

(1) vid. HOFFMANNI histor. iuris lib. I. cap. I. per. V. sect. I. §. 5. et sect. III. §. 5.

(m) lib. I. de Oratore.

tissimi sapientiam et incomparabilem, qua Musas nostras complectitur, gratiam: quod, cum omnium artium et disciplinarum Professores doctissimos, tum celeberrimos vndique iurisconsultos magnis praemiis arcessitos hic constituere ac fouere clementissime voluit.

Possent hic longo ordine enumerare, et in scenam producere celeberrimos iurisconsultos, qui ab nascentis Academiae nostrae incunabulis cum laude hic docuerunt, nomenque dudum immortalitati consecrarunt; sed nominare nunc sufficit, quos viuos adhuc nobis gratulamur viros illustres, Iurisprudentiae lumina, quae Marburgum nostrum vere illustrant ESTOREMATQUE HOMBERGKIVM, et quos nuper ex mandato INDVLGENTISSIMI PRINCIPIS ad obeunda Professorum iuris munera IENA euocauimus Iuris Doctores clarissimos SORBERVM atque HOFFMANNVM. Quorum alter docendi prouinciam ante hos fere quatuordecim dies publice capeffiuit: ille autem, cuius caussa haec praeludimus

VIR ILLVSTRIS ET CONSVLTISSIMVS

DOMINVS

IOANNES IACOBVS SORBER

I. V. D.

futuro die Veneris, deo volente, munus suum oratione solemnibus auspiciabitur.

Huic autem priusquam audientiam conciliamus, ne a more et instituto maiorum discedamus, vitae eius et studiorum curriculum, sicut ab ipso nobis traditum est, cum beneuolo Lectore communicabimus.

Natus est ERFORDIAE, in ciuitate THVRINGIAE perantiqua honestis parentibus MDCCXIV. d. XXIX. Septembris, patre optimo, NICOLAO IONA SORBER, campanarum et machinarum bellicarum, priuilegijs Reuerendissimi Electoris Moguntiaci, constituto fusore et inspectore praedicatorum ordinario: Mare vero ANNA BARBARA KOMBERG, iam dudum pie defuncta. Ab hisce parentibus ineunte statim aetate multa tam pietatis, quam virtutum accepit praecepta, nihilque magis curae fuit illis, quam vt animum eius a prima puericia fidei Christianae articulis imbutum redderent. Hinc domi instructione praceptorum fidelissima priuata, inprimis M. SCHOENKOPFII, Verbi diuini nunc Ministri dignissimi, per decem vsus est annos. Dein ad altiora tendens, Gymnasium, quod ERFORDIAE floret, publicum frequentare iusserunt optimi parentes. Ibi per tres annos sub directione Viri consultissimi D. STILERI vt et reliquorum Professorum, TIEMROTHII, LOZZII, HEVSERI, WEISSENBORNII et TENNEMANNI in bonarum artium disciplinis magnos fecit progressus, et sub auspicijs Rectoris Magnifici Viri summe reuerendi CHRISTOPHORI IGNATII DE GYDENVS d. XXXI.

XXXI. Ianuarii MDCCXXIV. in album studiosorum est relatus. Quum igitur ex consilio parentum iurisprudentiae se consecrauisset, prius quam iuris disciplinas ipsas inchoaret, vniuersum Philosophiae cursum duce b. IVSTO CHRISTOPHORO MOTSCHMANNO P. P. intra anni spatium absoluit: eoque finito, sedulo interfuit recitationibus b. VOLCMARI WILHELMI STENGERI P. P. et totius facultatis senioris. In explicatione institutionum Iustinianearum secutus est principia Viri Excellentissimi atque consultiissimi D. SCHORCHII. Denique florentissima Musarum sedes, quae IENAE est, d. XXI. Aprilis MDCCXXII. sub regimine Academico b. Viri illustri BVRGARDI GOTTHELF STRVVI in sinum recipiens illum per octo annos integros tenuit. In disciplinis philosophicis clarissimos Facultati Philosophicae adscriptos b. KOEHLERVM, KROMAYERVM et FABRICIVM audiuit. Institutiones erudite illum docuit Vir Consultissimus D. DITHMAR. In historia iuris, collegio STRVVIANO, LAVTERBACHIANO, iure canonico, feudali, criminali, iurepublico et exercitiis practicis, magistros sibi elegit Viros magnificos, illustres atque excellentissimos KEMMERICHIVM, b. STRVVI, b. BRVNQVELLIVM et HEIMBURGIVM. Dein Viri consultiissimi D. STENGERI interpretationibus doctissimis sedulo interfuit. Ex quorum virorum celeberrimorum ore tantum profecit, vt praeterlapso quadriennio discedere et ad patrios lares reuerti potuisset. Quum autem patria non suppeditaret animi delicias, adeptus approbationem paternam, Academiam SALANAM anno MDCCXXXVI. iterum petiit, atque ex ore Viri illustris SCHAVMBURGII manuductionem ad *artem relationem* egregiam accepisse sibi gratulatur. Tum aliquot annos in accurata repetitione consumens celeberrimorum Iurisconsultorum tradita propriae reliquit meditationi. Tandem ad summos in vtroque iure honores adspirauit, et post superata consueta examina sub Praefidio Viri magnifici et illustris IOHANNIS GEORGII ESTOR, nunc Academiae nostrae Procancellarii, et Consilii regiminis intimi, cuius egregia erga se merita grata mente agnoscit, dissertationem suam inauguralem, continentem *Vestigia iuris Germanici in iure inaequalia et restricto iure nobilitatis germanicae, quod ad connubia defendit* anno 1801. Sequenti tempore I. V. Doctör per duodecim, et quod excurrit, annos studiose iuuentutis salutem doctissimis praelectionibus promouere summo opere adlaborauit: nec minus per integrum decennium officia patroni causarum in sustinendis clientum causis ad fora redactis probe ac feliciter peregit. Neque silentio praetereunda sunt scripta typis expressa, quibus SOBBERVS noster perclarescere coepit, quae secundum annorum seriem B. L. oculis subiicimus. Sunt autem sequentia

- I. Commentatio de Comitibus veterum Germanorum. Volumen I. Ienae MDCCXLV. in 4to.
- II. Commentatio de censu constitutio seu mutuo palliato Ienae MDCCXLVI. in 4to.

C

III. Com-

- III. Commentatio de Comitibus veterum Germanorum. Volumen II. Ienae MDCCXLIX. in 4to.
- III. Observationum et quaestionum selectarum forensium fasciculus I. Ienae MDCCCL. in 4to.
- V. Observationum et quaestionum selectarum forensium fasciculus II. ib. MDCCCLI. in 4to.
- VI. Disputatio inauguralis sub praesidio Viri perillustri et Magnifici Academiae Procancellarii IOANNIS GEORGII ESTORIS Ienae MDCCXL. habita de odio in matrimonia inaequalia et restricto iure nobilitatis germanicae quod ad connubia.
- VII. Dissertatio de natura et indole remedii deuolutiui in Germania aliisque prouinciis, Respondente Christophoro Ludouico Bepler Wetzlariensi anno MDCCXLVI. defensa.
- VIII. Disputatio de processu inquisitorio in iudiciis militaribus uisitato, sub praesidio HEINRICI BROKESII, respondente Carolo Constante Victore Rücker, Moeno Francofurtensi, ventilata.
- IX. Programma de legitimis subsidiis ad solidam in iurisprudencia feudali cognitionem adspirandi. Marburgi h. a.

Indicenda nunc est Viri laudati Oratio solemnis, qua ex more institutoque maiorum clementissime sibi demandatam Professionem iuris ordinariam rite auspicabitur. Illa aget

De equitibus Germanorum desultoriis.

Ad quam beneuole audiendam PERILLVSTREM AC MAGNIFICVM DOMINVM PROCANCELLARIVM, REGIMINIS PRINCIPALIS CONSILIARVM INTIMVM, OMNESQVE ACADEMIAE ET REIPVBLICAE PROCERES EXCELLENTISSIMOS qua decet humanitate inuitamus. Extenderemus precibus, nisi muneris ratio, et Collegii coniunctio, qua omnes et singuli Academiae Proceres ad officium hoc Viro consultiissimo praestandum, monentur et obligantur, id prohiberet. GENEROSOS autem atque NOBILISSIMOS CIVES etiam sine precibus nostris sponte sua aduolatuos esse, pro illorum in virum consultiissimum amore et obseruantia, speramus atque confidimus. P. P. Marburgi a. d. VI. kalend. Nouembr. c1010cccliiii.

Marburg, Diss., 1753-55

ULB Halle

3

005 034 817

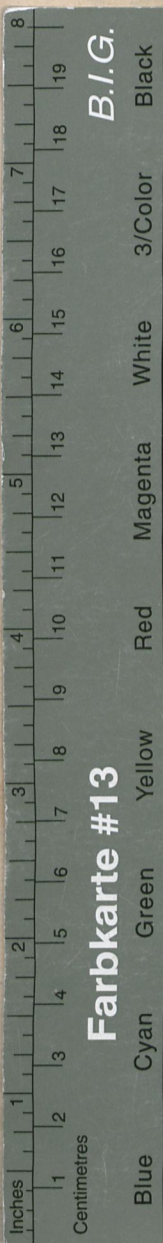

TA → α

nr 1 + 10 Stück

Q. D. B. V. ¹⁰

718

1754, 4.

AVCTORITATE
CADEMIAE MAGNIFICENTISSIMI
PRINCIPIS HEREDITARII
C DOMINI
I FRIDERICI
AE LANDGRAVII REL.

RNANDAM PANEGYRIN

QVA
STRIS ET CONSVLTISSIMVS
D O M I N V S

IACOBVS SORBER

DOCTOR ET PROFESSOR ORDINARIVS
CELEBERRIMVS

S NOVEMBRIVS MDCCCLIII. HORA X.
VDITORIO MAIORI AD LANVM

DICTVRVS
GERMANORVM DESVLTORIIS

VS SVVM RITE AVSPICABITVR

STREM ET MAGNIFICVM
E PROCANCELLARIVM

PRINCIPALIS CONSILIARIVM INTIMVM
RIVSQUE REIPVBLICAE PROCERES

SINGVLOS TITVLO CONDECORANDOS
S ATQVE NOBILISSIMOS CIVES

ET LITERARVM QVOSCVNQUE FAVTORES
RAEMISSA APOLOGIA
**SENTIA A CICERONE IN ORATIONE
MPRENA TRADVCTA**

DECENTER INVITAT

NICOLAVS FVNCCIVS

IAE ET POESEOS PROFESSOR ORD.

H. T.

ACADEMIAE PRAELECTOR

